Episode 178

Vorige keer bij Hand aufs Herz

Helena: "Ik weet dat mijn gedrag naar jou en Michael toe niet altijd schitterend geweest is. En daarom wil ik de strijdbijl begraven."
Bea: "Daar heb ik niks op tegen."
Helena: "Wat dat je van een etentje?"

Krawcyk: "Wat is dat?"
Sophie: "Ik weet niet wat dat is."
Krawcyk: "Ofwel vertel je me hoe je hieraan gekomen bent ofwel bel ik de politie. Dus?"
Sophie: "Ik kan het u niet vertellen."
Krawcyk: "En waarom niet? Vertel me dan wie erachter zit! Ok, nu is het genoeg.."
Sophie: "Nee! Ik zal het je vertellen, ok.."

(intro)

Krawcyk: "Zodus? Wat is het? Verkoop je dat spul?"
Sophie: "Nee, ik.. ik neem het zelf."
Krawcyk: "Sophie.."
Sophie: "Maar dat betekent niet dat ik een junkie ben ofzo! Echt niet!"
Krawcyk: "Hoe in godsnaam ben je hierin verzeild geraakt?"

Helena: "Perfect! Bevalt het je?"
Stefan: "Gaan wij op dezelfde date?"
Helena: "Waarom?"
Stefan: "Omdat je er zo verleidend uitziet."
Helena: "Mag dat niet?"
Stefan: "Natuurlijk.. Maar het brengt me op ideeën.."
Helena: "Dan heeft de jurk zijn taak volbracht."
Stefan: "We zouden onze gasten kunnen afbellen en deze snel kwijtspelen."
Helena: "Geloof me, ik heb het gevoel dat je geweldig goed vermaakt zal worden vanavond."
Stefan: "Door mvr. Vogel en jouw nog-niet-ex-man? Ik betwijfel het.. Alles dat zij ooit willen doen is achter mijn geld zitten."
Helena: "Mvr. Vogel kan heel vermakend zijn. Je moet gewoon de juiste snaar vinden."
Stefan: "Ik kijk al uit naar dat magische woord."
Helena: "Wel, laat jezelf verrassen."

Krawczyk: "Ik weet dat het niet makkelijk geweest is voor je de laatste tijd, maar drugs zijn geen oplossing."
Sophie: "Ik weet het."
Krawczyk: "Het is duidelijk dat je dat niet weet!"
Sophie: "Ik wilde het gewoon maar eens proberen."
Krawczyk: „En waarom? Je ruïneert je leven er enkel maar mee!"

Sophie: "Mijn leven is al geruïneerd!"
Krawczyk: "Niets kan zo erg zijn dat het een excuus is om je leven weg te gooien."
Sophie: "Mijn vader is dood.. en nu blijkt dat hij een moordenaar was. En mijn moeder.. daar gaat het niet veel beter mee.. Ze is verhuisd uit Keulen enkel en alleen omdat mensen teveel praatten."
Krawczyk: "Maar ze is toch niet zomaar vertrokken zonder het je te vertellen?"
Sophie: "Nee, ze heeft me gevraagd om mee te komen, maar ik kon niet zomaar weggaan naar de Harz. Ze stuurt me geregeld geld, betaalt voor mijn kamer.. Maar dat verandert niets aan het feit dat ik alleen ben."
Krawczyk: "Maar je hebt vrienden op school."
Sophie: "Nee, eigenlijk heb ik die niet. Niemand wilt nog iets met me te maken hebben.. en ik heb mijn oude vrienden niets meer te zeggen.. maar dat zal u waarschijnlijk niet begrijpen.."
Krawczyk: "Ik denk dat ik het wel begrijp. En dat is waarom ik maar één oplossing zie.. Wacht hier en verroer je niet."
Sophie: "Maar je gaat de politie toch niet bellen?"

Emma: "Dank je voor de lift. Anders was ik te laat geweest."
Ben: "En jij gaat de aankondiging voor de dansmarathon doen?"
Emma: "Ja, ze zochten nog iemand en ik werk daar toch, dus ik dacht bij mezelf, waarom niet?"
Ben: "De nieuwe Emma?"
Emma: "Hoezo?"
Ben: "Was jij niet degene met examenangst?"
Emma: "Ja, ik had van veel dingen schrik."
Ben: "Wel, dan zijn er een paar dingen veranderd. Je optreden was geweldig."
Emma: "Denk je?"
Ben: "Dat jij en Jenny uit de kast gekomen zijn in het midden van het schoolplein.. Respect."
Emma: "Ja, wel, eigenlijk waren we al een tijdje samen, maar ik durfde er nooit over praten."
Ben: "Maar het werkt goed nu."
Emma: "Ja, ik had nooit gedacht dat ik zo gelukkig en vrij zou zijn! Dat was de belangrijkste stap in mijn leven.. Zelfs als sommige mensen het niet goedkeuren."
Ben: "Onzin, wie zou het niet goedkeuren?"
Emma: "Er zijn veel idioten.. Ze hebben zelfs mijn kastje beklad.. Maar het kan me niets schelen.. Het is hun probleem dat ze kleingeestig en dom zijn, niet het mijne."
Ben: "Dat zal ik onthouden. Ik ben een fan van de nieuwe Emma."
Emma: "Maar het was waarschijnlijk ook niet gemakkelijk voor jou om jezelf aan te geven bij de politie."
Ben: "Nee, maar ik had geen keuze."
Emma: "Maar dat had je wel. Je had gewoon kunnen doen alsof er niets aan de hand was."
Ben: "Maar dan zou ik mezelf gehaat hebben voor de rest van mijn leven.. en eerlijk gezegd.. ik voel me ook niet echt vrij en gelukkig nu. Wat ik gedaan heb zal ik nooit kunnen terugnemen."
Emma: "Dat begrijp ik.. maar om jezelf daarom af te breken heeft geen zin.. Je komt er voor uit nu.. en je was niet de enige die er iets mee te maken had.. het was een ongeluk!"
Ben: "En dat komt dan van jou.. en jij zat erin."
Emma: "Ja, en het was het meest verschrikkelijke dat me ooit overkomen is. Maar het is gebeurd.. en ik heb geleerd dat je je gevoelens niet moet wegsteken en dat je moet luisteren naar je hart. En wat anderen zeggen doet er niets toe!"

Ben: "Dat klinkt makkelijker dan het in werkelijkheid is."
Emma: "Ik was verrast over hoe gemakkelijk het eigenlijk wel is. Maar ik moet gaan nu. Tot morgen."
Ben: "Daag."
Emma: "Daag."

Krawczyk: "Ik zou deze hele zaak moeten aangeven bij de politie. Of op zijn minst onze directrice informeren."
Sophie: "Maar dat bent u niet van plan, toch?"
Krawczyk: "Sophie, je toekomst hangt aan een zijden draadje.. nu is het aan jou. Nu bijft je drugsprobleem nog tussen ons."
Sophie: "Ik heb geen drugsprobleem!"
Krawczyk: "Zoals ik al zei, ik zal je drugsprobleem nu niet rapporteren.. op één voorwaarde: je zal naar deze instelling gaan en regelmatig deelnemen aan hun therapiesessies.. Elke week."
Sophie: "Ok!"
Krawczyk: "En je zal verslag van de individuele afspraken rechtstreeks naar mij brengen. Ik zal je sterk in de gaten houden."
Sophie: "Begrepen."
Krawczyk: "Ik neem een groot persoonlijk risico hiermee. Daarom, als ik ook maar de minste twijfel krijg dat je hiermee verder doet, of het verkoopt..."
Sophie: "Het was een vergissing."
Krawczyk: "Doe er dan alles aan dat dit bij een simpele vergissing blijft. Ik weet zelf heel goed wat het is om van een verslaving vanaf te geraken.. Maar je kan het. Stel me niet teleur."
Sophie: "Dat zal ik niet doen, ik beloof het."

Michael: "We zijn er."
Bea: "Laten we er maar snel doorvliegen."
Michael: "We moeten niet gaan, we kunnen het gewoon afzeggen."
Bea: "Nee, dat kunnen we niet."
Michael: "Bea, deze uitnodiging.. het is compleet belachelijk."
Bea: "Helena heeft ons eindelijk als koppel geaccepteerd. Dat is waarom ze ons heeft uitgenodigd. We kunnen ook gewoon over school praten.. of.. we zullen ze bedanken voor het eten en vertrekken. Kom op, het zal zo erg wel niet zijn.. Ik zal zelfs naar huis rijden!"
Michael: "Bea.. Ik hou van je."
Bea: "Kunnen we gaan?"
Michael: "Ik wil gewoon dat je dat weet.. Wat er ook gebeurt."
Bea: "Goed."
(ze gaan naar het huis)
Helena: "Welkom!"
Bea: "Goedenavond."
Michael: "Hallo. Is dat niet een beetje gewaagd voor een avondje onder collega's?"
Helena: "Waarom? Vind je het niet mooi?"

flashback Michael: het is hetzelfde kleedje dat ze droeg toen zij en Michael met elkaar geslapen hebben

Bea: "Ik vind het mooi."

Helena: "Dank je, ik draag het graag voor speciale gelegenheden.. en dan meestal niet lang."
Michael: "Mag ik je jas?"
Bea: "Ja."
Stefan: "Kijk, onze gasten zijn gearriveerd! Kom alsjeblieft binnen, er wacht al een aperitief op jullie."

Sebastian: "Ze zien er allemaal uit als professionele dansers."
Miriam: "Wat maakt het uit? Het gaat niet om winnen, het gaat om plezier maken!"
Sebastian: "Daar zal ik wel voor zorgen. Ze zullen lachen wanneer ze me zien dansen."
Miriam: "Het zal niet uitmaken."
Sebastian: "Behalve je ex en zijn date dan.."
Miriam: "Wat? Waar? Geweldig.. Hej! Er wordt geen eten geserveerd vandaag. Vandaag is het een danscompetitie."
Sonja: "Dat is waarvoor we hier zijn."
Miriam: "Echt? Hallo! Ik ben Miriam."
Sonja: "Hej!"
Piet: "Dit is mijn ex-vrouw en haar vriend Sebastian."
Sonja: "Ik ben Sonja. Leuk om je te ontmoeten."
Sebastian: "Je kan dat 'plezier' nu wel vergeten. Kom op, laten we gaan!"
Miriam: "Wel.."
Piet: "Kom op. Laten we ergens anders heen gaan. Iets gaan eten ofzo."
Sonja: "Wil je opgeven? Vanwege hen?"
Piet: "Ik wil niet dat ze de hele avond naar ons staren."
Sonja: "We blijven."
Emma: "Ik wil alle danskoppels hartelijk welkom heten vanwege Saal 1 op onze dansmarathon. De regels zijn simpel: het koppel dat het het langst volhoudt, wint."
Miriam: "Zie je? Het gaat niet om elegantie!"
Emma: "En om de dingen wat interessanter te maken hebben we dit jaar iets speciaals voor jullie in petto! De koppels zullen geloot worden! Zo heeft iedereen gelijke kansen!"

Ronnie: "Hey! Heb je het geld?"
Sophie: "Nee."
Ronnie: "Wat? Waarom niet?"
Sophie: "Er was een probleem."
Ronnie: "Wat is er zo moeilijk aan drugs verkopen?"
Sophie: "Krawczyk die me betrapt heeft."
Ronnie: "En mijn drugs?"
Sophie: "Mvr. Krawczyk heeft ze."
Ronnie: "Kan iemand zo idioot zijn? Had je ze niet verstopt?"
Sophie: "Natuurlijk wel! In het boek. Maar mvr. Krawczyk had het opengedaan."
Ronnie: "Als ik had geweten dat je dit zou verpesten.."
Sophie: "Ik heb de verantwoordelijkheid volledig op mezelf genomen en jou erbuiten gelaten."
Ronnie: "Echt?"
Sophie: "Mvr. Krawczyk denkt dat ik drugs neem en daarom moet ik nu naar drugstherapie."
Ronnie: "Waar iedereen aan het afkicken is?"

Sophie: "Ja, elke week."
Ronnie: "En jij moet daarheen?"
Sophie: "Ja, omdat mvr. Krawczyk me anders zal aangeven."
Ronnie: "Het is een goeie oefening!"
Sophie: "Dus je bent niet meer kwaad op me?"
Ronnie: "Natuurlijk niet! Hoe zou ik nu kwaad kunnen zijn op een lief meisje als jij?"

Stefan: "Het geheim zit hem in de jonge olijfolie. Bij voorkeur met een fruitig aroma."
Bea: "Dank je."
Helena: "Michael houdt veel van groene asperges. Gewoon een tip."
Bea: "Ik weet niet of ik dat kan koken. Wil je wat olie?"
Michael: "Dank je."
Helena: "Je kan ook goed eten in Saal 1. Zoals wij dat onlangs hebben gedaan."
Bea: "Om over de scheiding te praten, dat weet ik."
Helena: "Uhu. Een goede maaltijd is één van de mogelijkheden om afscheid te nemen van een huwelijk. Mhm, groene asperges. Een natuurlijk afrodisiacum. Maar Michael heeft zoiets niet nodig."
Michael: "Kunnen we alsjeblieft over iets anders praten?"
Helena: "Waarom? Normaal ben je niet zo stijf."
Bea: "We zijn enkel hier om over de afspraken van het fonds te praten."
Stefan: "Mvr. Vogel, wilt u het daar nu echt over hebben?"
Bea: "Wel, hoe vaak krijgen we de kans om met onze directrice en onze grootste sponsor aan dezelfde tafel te zitten? Michael heeft al een paar dingen bedacht, Michael?"
Ben: "Hallo iedereen."
Stefan: "Ben! Kom erbij. Eet een hapje mee."
Ben: "Nee, dank je. Ik heb geen honger. Veel plezier."

Emma: "Dus, we hebben nog Sonja.. en.. Sebastian!"
Sebastian: "Geweldig."
Emma: "Ina en.. Markus! En het laatste koppel is dan Piet en Miriam!"
Piet: "Ok. We liggen eruit.. Laten we gaan."
Sonja: "Wat moet dat voorstellen?"
Piet: "Kom op, zij kunnen samen dansen en wij kunnen iets anders doen."
Sonja: "Geen sprake van!"
Emma: "Laten we dan de muziek starten en veel plezier iedereen!"
Sonja: "Laten we dansen."
Piet: "Ja, en nu?"
Miriam: "Dansen of we worden eruit geschopt?"
Piet: "Dus.."
Miriam: "Piet, wees niet zo'n lafaard! We doen dit niet voor de eerste keer! Mij lijkt het alsof we niets anders deden."

flashback

Ben: "Bea vertrouwt je. Ze verdiend de waarheid."

Michael: "En nu ga jij die haar vertellen?"
Ben: "Nee, dat ga jij doen."

Emma: "Maar wat ik geleerd heb is dat je je gevoelens niet kan wegsteken en dat je moet luisteren naar je hart. En het maakt niet uit wat andere mensen zeggen."
Ben: "Juist, het maakt niet uit."

Helena: "Venetië. Ik ben een paar jaar geleden ook naar Venetië geweest. Zonder Michael. Hij wou niet met me meekomen. Wat was het ook alweer dat je over Venetië zei? Dat het de eerste keuze was voor wanhopige koppels op zoek naar een beetje liefdadigheidsromantiek."
Michael: "Nee, ik heb het zo niet gezegd."
Helena: "Nee? Dan moet het Helge geweest zijn. Juist, jij zei dat het de perfecte plaats is om een misstap te bekennen."
Bea: "Ok, het is laat, we moeten maar eens gaan."
Helena: "Maar je moet eerst nog deze dessertwijn proberen!"
Bea: "Liever niet, ik moet nog rijden."
Michael: "Ik wel."
Helena: "Goed. Misschien word je dan wat meer open."
Bea: "Helena, waar ben je op uit? Als je me iets wilt zeggen, doe het dan."
Helena: "Ik heb je niets te zeggen. Maar misschien Michael wel?"
Bea: "Ik ben meteen terug."
Stefan: "Wilt er iemand een espresso?"
Michael: "Probeer dat niet nog eens!"
Helena: "Wat? Om een eerlijke persoon van je te maken?"

Sonja: "En nu.. de twist!"
Sebastian: "Oja."
Sonja: "Autch!"
Sebastian: "Sorry. Was het dezelfde voet?"
Sonja: "Nee, het was de andere dit keer."
Sebastian: "Ik deed het niet expres."
Sonja: "Met jou als partner heb je veiligheidsschoenen nodig.."
Sebastian: "Niemand heeft je gedwongen om met me te dansen!"
Sonja: "En wat doe jij hier als je zo'n slechte danser bent?"
Sebastian: "Het is een vrij land."
Sonja: "Awww, nu is het genoeg."
Sebastian: "Geef je het nu al op?"
Sonja: "Ik wil niet in een rolstoel eindigen."
Sonja: "We vertrekken, ga je mee?"
Piet: "Ik zou graag nog wat langer blijven dansen."
Sonja: "Geweldig. Blijf dan."
Piet: "Vind je het niet erg?"
Sonja: "Nee, natuurlijk niet. Ik ben geen pretbederver. Ik zal je bellen, ok?"
Sebastian: "Ik ben ook weg. Ik zie je later thuis wel."
Piet: "Was dat dom?"
Miriam: "Ik weet het niet."

Bea: "Ben!"
Ben: "En? Hoe is het eten?"
Bea: "Het eten is geweldig. Ik wist niet dat je vader kon koken!"
Ben: "Hij heeft het besteld."
Bea: "Ik wist het."
Ben: "Klote avond?"
Bea: "Ik zou het zo niet zeggen.. maar.. Klote avond!"
Ben: "Als je niet terug wilt, blijf dan hier!"
Bea: "Dat zou ik graag doen, maar.."
Ben: "Kom met mij mee."
Bea: "Wat?"
Ben: "Laten we gaan."
Bea: "Ben!"
Ben: "Waarom niet?"
Bea: "Omdat ik dat niet kan."
Ben: "Het is vrij makkelijk. We stappen in mijn auto en rijden ergens heen. Dit hele etentje is fake. Niemand is daar eerlijk tegen je."
Bea: "Wat bedoel je daarmee?"
Ben: "Het is niet belangrijk. Vertrouw me."
Bea: "Wil je me iets vertellen?"
Ben: "Ja. Maar niet hier."
Bea: "Ben, ik kan niet met je meegaan."
Ben: "Bea, zet je gedachten gewoon uit. Luister voor één keer naar jezelf, wat wil je?"
Bea: "Ik ben samen met Michael."
Ben: "Maar hij maakt je niet gelukkig."
Bea: "Maar ik ben gelukkig. Zelfs jij hebt dat gezegd!"
Ben: "Ja, maar toen dacht ik dat hij eerlijk was tegen je!"
Bea: "Altijd die kleine hints, de hele avond lang. Kan jij tenminste eerlijk zijn tegen me?"
Ben: "De waarheid is dat.. dat je bij mij hoort. En je weet het die vanbinnen ook!"
Bea: "Ik kan dit niet. Ik moet terug."
Ben: "Bea, alsjeblieft.."

Michael: "Ik wist dat iets soortgelijks zou gebeuren. En ik ben een idioot dat ik in je val ben gelopen."
Helena: "Dat is waar. Je had er eerder aan moeten denken. Ik hou er wel van wanneer je spontaan en impulsief bent."
Bea: "Waarover heeft ze het? Wat hebben al die hints te betekenen? Michael?"
Helena: "Ja, Michael. Vertel het haar."
Michael: "Eerlijk? Ik ben dit beu. Kom op, laten we gaan."
Helena: "De waarheid komt toch aan het licht."
Bea: "Welke waarheid?"
Helena: "Het is je laatste kans om het haar te vertellen en nog een sprankje waardigheid te behouden."
Michael: "Ik heb met haar geslapen."